BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII. Seria II — No. 570 4 pagini 5 LEI C. Sîmbătă 16 Mai 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/939
Administrator Delegat Al. Iliescu

Încă un sportiv care participă la istoria neamului

Drumul lui Dumitru Răducanu în legendă

Pe profesorul Dumitru Răducanu, l-am cunoscut, cu ani în urmă în comuna Bragadiru, unde această mândrie a primului nostru Institut de Educaţie Fizică, antrena echipa naţională de atletism, crescută la şcoala entuziasmului lui Nae Mărăscu.

L-am revăzut la A. N. E. F. — în şcoala unde Dumitru Răducanu şi-a fixat premizele pregătirii lui excepţionale de mai târziu.

Aci el a reuşit să contamineze de camaraderie toată lumea cu surîsul lui franc şi cu inima lui mare cât un disc.

Încântaţi de nobila lui străduinţe care nu se epuiza niciodată şi de tinereţea sufletului lui mereu adolescent, am îmbrăcat şi noi — vizitatori grăbiţi şi atât de profesionali! — Traiuning-ul studenţilor dela institut, pentru câteva utile lecţii de atletism incipient...

Pe profesorul Dumitru Răducanu l-am revăzut apoi din ce în ce mai rar: destinele noastre aveau prea puţine puncte de contact, ca şi idealurile şi ca şi profesiunile — dar profilul lui moral era umbra discretă care nu mai putea fi uitată!

Într'o zi, profesorul Dumitru Răducanu a schimbat costumul lui de sport cu uniforma de sublocotenent — plecând în Est, ca să asculte acolo, şoaptele eterne ale Patriei.

A căzut la începutul lunii, după ce se terminase atacul: transporta pe umerii lui exersaţi, soldaţii viteji şi răniţi ai plotonului său, spre draga tranşee comună...

Sublocotenentul Dumtru Rădulescu era şi acolo un pedagog al curajului şi un excelent animator de virtuţi; prelungea dincolo de zidurile A. N. E. F.-ului, toate prerogativele duioase ale camaraderiei calde..

După o existenţă alimentată din iubire şi corectitudine a avut o moarte nimbată de eroism năprasnic şi de voluntară jertfă..

Profesorul Răducanu avea să împlinească abia la 1 August 27 ani frumoşi. Era un gorjan admirabil născut pentru chemările mari.

Absolvise în fruntea elogiilor Academia Naţională de Educaţie Fizică din Bucureşti şi Institutul Central de Educaţie fizică. A funţionat — lăsând în urma lui amintiri pline şi păreri de rău imense — ca profesor la Liceul Militar «Mihai Viteazul» din Timşoara şi la liceul din Târgul Mureş.

A condus — ca preşedinte — Liga de Atletism « Câmpia Libertăţii» şi a publicat lucrarea «Alergările de Fond», care constitue o contribuţie de impresionantă capacitate şi clar-viziune în problema sportului naţional. Nu era numai un dascăl, era un erudit...

Obişnuit cu victoriile pe Stadion şi în viaţă, profesorul Răducanu a suferit pe câmpul de luptă prima lui înfrângere — dar înfrângerea aceasta îl transportă în legendă şi este Marea lui Biruinţă.

La 3 Mai, pe frontul Donetului, sublocotenentul de infanterie Dumitru Răducanu a fost luat pe braţe de camarazii lui şi purtat până la mormântul provizoriu.

*

Ca în vechile legende dacice, viteazul a plecat zâmbind acolo unde începe cu adevărat viaţa pentru sufletele mari.

Anastase Iftimie

RAPID s'a înapoiat din turneu

rupt de oboseală, dar bine dispus şi gata să pornească din nou la drum...

Un sfert de oră de vorbă cu un conducător rapidist despre un turneu de succes moral şi sportiv, despre jocul englezesc al turcilor, Zamora al românilor şi începutul norocos al bulgarilor

Caravana Rapidului s'a înapoiat eri după amiază în Capitală. La ora 4 şi frânţi de oboseală, ca după un voiaj lung şi dificil.

Totuşi, nimic nu i-a împiedicat pe feroviari să fie bine dispuşi şi... vorbăreţi. Dealtfel, cam aşa se întâmplă după o călătorie care lasă atâtea amintiri culese pe drum sau la capetele de etape, după o călătorie care în actualele împrejurări, stârneşte curiozitatea celor rămaşi acasă, dorinţa de a afla mereu noutăţi din alte părţi ale Europei. Şi, desigur, că cei curioşi au avut satisfacţia de a afla că românii au prieteni mai ales în turci, de care ne leagă şi sentimente potrivite erii de pregătire a unei Europe noui.

Dar să ne reîntoarcem la feroviarii noştri purtători pentru două săptămâni aproape a culorilor româneşti peste graniţe.

SADOWSKY (Rapid)

Dece nu şi la Ankara?

N'a fost greu să dăm peste un feroviar. Ba chiar nici nu l-am căutat, ci l-am aşteptat la federaţie, unde sigur trebuia să vină.

Şi a venit.

Era chiar d. Bauer, unul din conducătorii feroviarilor şi însărcinat al forului nostru de specialitate pentru tratarea unor jocuri internaţionale româno-turce şi româno-bulgare. In plus, d. Bauer poate fi obiectiv şi deci să ne facă o imagine fidelă a turneului în Turcia şi Bulgaria.

In primul rând să explicăm de ce Rapid nu a mai jucat la Ankara. Nu din pricină că s'ar fi revenit asupra programului din motive oarecari, ci pentrucă nu s'a mai putut. Programul fusese schimbat în timp ce Rapid se afla în drum spre Istambul în sensul ca primele două jocuri să aibe loc la Ankara şi apoi să se joace la Istambul. Ori, Rapid nu a ajuns la Istambul decât în ziua primului match, astfel că era exclus ca să mai poată juca în aceeaşi zi la Ankara. Astfel că s'a renunţat la jocurile dela Ankara.

Un turneu reuşit şi o performanţă

Şi acum, iată ce ne-a spus d. Bauer:

— Să nu-mi luaţi în nume de rău lipsa de modestie, dar Rapid este prima echipă din Europa care — dela începutul războiului — a jucat în Turcia. Şi este aceasta un prim succes moral al turneului, care — legat de succesul propagandistic — se conturează sub forma unei victorii.

«Sunt foarte mulţumit de turneu şi de rezultatele lui. Şi nu se poate altfel, dacă se ţine seamă ca a fost întreprins în condiţiunile actuale, care nu favorizează asemenea deplasări la sute de kilometri. Subliniez odată mai mult succesul din punct de vedere al propagandei naţionale. Am văzut atenţia mulţimii îndreptată asupra unei echipe româneşti, am avut plăcerea de a constata cât de frumos este primită această echipă şi am avut — mai ales — cinstea de a fi vizitaţi înainte şi după mach de personalităţi româneşti pentru a spune un cuvânt bun jucătorilor, pentru a le da un îndemn sau pentru a-i felicita pentru ţinută, joc, comportare. In ciuda celor două eşecuri, pe care nu încerc să le scuz pentrucă în sport trebue să ştii şi să câştigi, dar şi să pierzi, în ciuda celor două eşecuri spun, cred că am servit cum nu se putea mai bine sportul românese peste hotare. Mărturii vii sunt ziarele dela Istanbul şi Sofia.

Prudenţa-i mama înţelepciunii

— «Dar echipa cum s'a comportat?

— «Trebue să remarc dela început că nu am fost niciun moment inferiori adversarilor. Echipa a prestat în mod constant acelaş joc bun din toate punctele de vedere. Dar am fost prudenţi în unele momente. Mai ales la Istanbul, unde jocul echipelor locale ne-au silit să acceptăm prudenţa. Turcii, mai ales în jocurile cu Bechiktache şi selecţionata Istanbulului, au jucat pentru victorie. Deci tare de tot. Lui Bechiktache nu i-a reuşit pentrucă echipa noastră a făcut contra lui cel mai bun joc al turneului. In schimb, a trebuit să fim de o prudenţă rară în contra Istanbulului. Altfel, riscam să avem câţiva jucători loviţi. Dacă vreţi o explicaţie a eşecului dela Istanbul iată aceasta este: n'am vrut să avem jucători loviţi.

«Iar înfrângerea dela Sofia m'a surprins şi pe mine ca şi pe voi. Lenski — întărit cu câţiva jucători din alte grupări — a speculat un început norocos, a marcat două goaluri şi nouă ne-a fost foarte greu să mai remontăm. Am făcut aceeaşi figură frumoasă, dovadă că după joc, bulgarii

(Continuare în pag. 3-a)

Din cauza scumpirii hârtiei şi a materialelor, suntem nevoiţi a ridica preţul gazetei dela 3 la 5 lei
Această urcare a fost aprobată de Ministerul Propagandei Naţionale cu adresa No. 7912 din 15 Mai a. c.

M'AM INTALNIT CU PRIMAVARA PE A. N. E. F.!...

Match de box în văzduh

Un reportaj de: S. BONIFACIU
Desene: NELU IONESCU

Printre norii plumburii din dimineaţa aceea de Martie, s'a strecurat, pe neaşteptate, o rază de soare care-i vestea pe sportivi că, acolo, de unde venise ea, a început matchul.

?!?!?!

Da, iubite cetitor, sus, pe ringul uriaş al văzduhului, mărginit de corzile celor patru zări, începuse lupta crâncenă dintre iarnă şi primăvară. Iarna, antrenată intens, în ultimile luni, loveşte matematic de precis, în timp ce, dintr'un colţ al ringului, suporterul ei, crivăţul, o priveşte mulţumit prin ochelarii lui cu lentile de ghiaţă. Primăvara, care îşi face reintrarea... pe ring, după un an de şedere în casa anotimpurilor, se resimte mult. Şovăe. Se apără stângaciu. O directă o surprinde nepregătită. Se clatină puternic. Oh, Doamne! Şi soarele, înfocatul ei suporter, îşi ascunde faţa în palme.

De pe pământ oamenii au ridicat privirile spre cerul care le zâmbise adineaori prietenos şi din care au început să se scuture din nou petalele pomilor cu crengi de promoroacă.

Sportivii s'au îndreptat resemnaţi spre circul care găzduia o gală de box sau spre sălile în care mingile de ping-pong ţopăiau într'o bizară sarabandă pe mesele verzi asemenea gazonului stadioanelor.

Campioana la categoria anotimp.

Gong! Pe bolta cerească vătuită cu nouri sunetul a fost surd Totuşi lupta s'a oprit pentru ca să reînceapă, după câteva clipe, tot în avantajul iernii. Şi-au mai trecut aşa, câte reprize? Cinci sau şase! Şi tot atâtea zile mohorîte de adevărat calvar pentru sportivii nerăbdători.

A început apoi să domine primăvara. Şi din nou iarna, pentru câteva reprize. Până când, în cele din urmă, primăvara şi-a regăsit forma sa de odinioară. Pasămite, zefirul îi adusese din taini-ce îndepărtări apa vie a biruinţei.

Intr'adevăr, iată primăvara plasând un uimitor jab. Iarna şi-a deschis garda şi — firesc — rivala ei îi trimite o năprasnică directă. Din colţul în care era aşezat, crivăţul a început a se încrunta. Iarăşi o să asiste la înfrângerea iernei şi-or să părăsească amândoi ringul în ciripitul — ca un râs batjocoritor — al rândunelelor.

Da, aşa este! Primăvara îşi hărţueşte acum adversarul. L-a trimis într'un colţ al ringului şi... Ah! Fulgerător i-a svâcnit pumnul în bărbia iernei, care s'a clătinat puţin şi-apoi a căzut jos.

1... 2... 3..., a început să înnumere arbitrul suprem. 8... 9... 10.. out. Iarna a fost scoasă din luptă, iar arbitrul suprem a rostit grav de sus, din răscrucea văzduhului: IN URMA SCOATERII DIN LUPTA A IERNII, PRIMAVARA A DEVENIT CAMPIOANA UNIVERSALA A CATEGORIEI ANOTIMP!

Soarele a zâmbit cu faţa strălucindu-i de bucurie, iar zefirul a pornit de-alungul câmpiilor să sărute creştetul primelor flori ivite în cale.

Sportivii au ieşit şi ei pe stadioane ca să întâmpine pe buna lor prietenă, primăvara. Cred că s'au întâlnit atunci şi s'au salutat privindu-se stăruitor ca toţi aceia care se revăd după vreme îndelungată.

In căutarea (!) primăverii.

Din ziua aceasta am pornit, plin de zel, în căutarea primăverii. Voiam s'o văd şi s'o întreb numai câte ceva. Imposibil. Nu ştiu de ce dar mă ocolea de parc'ar fi crezut că am de gând s'o plictisesc cu interview pe patru coloane pentru «Gazeta».

Am colindat, mai întâi, pe marginea lacului Herăstrău pe care începuseră să apară siluetele încremenite în aşteptare ale pescarilor. Poate o surprind dând vreo raită pe la cabanele cluburilor. N'am găsit-o. Am vrut să cer o informaţie dela sburdalnicul ei prieten, zefirul. Nici n'a binevoit să-mi răspundă. Era grozav de ocupat să umfle pânzele imaculate ale yolelor graţioase cu nişte lebede.

Am cercetat şi pe arena dela Şoseaua, unde se întreceau, în disputate jocuri de volley, elevi şi eleve de liceu.

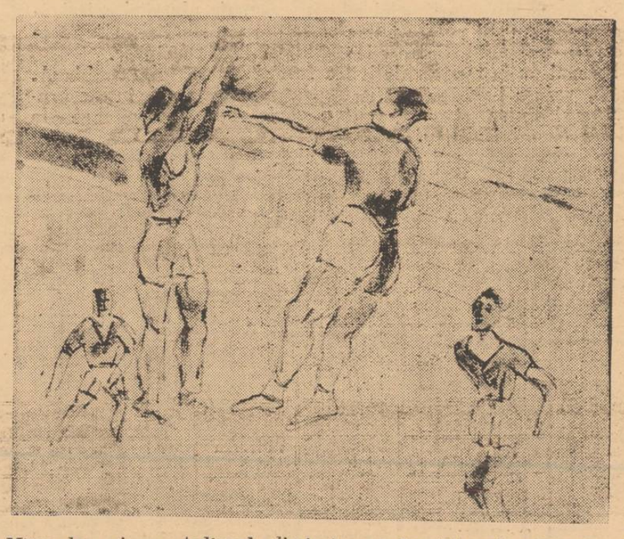

M'am dus şi pe stadionul din Giuleşti pe gazonul căruia se agitau 22 de oameni în fumul şi sgomotul trenurilor neîncetatelor plecări şi sosiri.

In zadar. Nu reuşeam s'o descopăr cu toate că o simţeam lângă mine, în tribună, în aer, pretutindeni.

N'am disperat însă şi într'una din săptămânile care-au urmat mi-am îndreptat paşii către minunatele terenuri ale Medicinei. Doamne, şi era atâta tineret aici! Cum o să o pot găsi? Văd mulţi cunoscuţi. Fata aceia cu bluză pipită şi care păşeşte mândru ca o mică regină neîncoronată este Solange d'Herbez. Tânărul acela cu faţa prelungă, cu banderolă al-

(Continuare în pag. 4-a)

G. U. F. Milano adversarul dela 21 şi 24 al Sc. Politechnice şi P.T.T. al doilea în clasamentul campionatului italian

MILANO, 15 Mai (dela corespondentul nostru special).

Pentru a se putea cunoaşte adevărata valoare a echipei G. U. F. Milano care va întâlni la 21 şi 24 Mai echipele Şcoala Politechnică şi P. T. T. vom da clasamentul oficial publicat în procesul verbal al ultimului comitet federal ţinut cu ocazia terminării campionatului naţional.

Clasamentul

Amatori Rugby Milano	15	13	2 0:28
G. U. F. Milano	15	11	1 3:23
G. U. F. Torino	15	9	3 3:21
S. P. Com. Gen. M. V. S. N. Roma	15	8	3 4:19
A. R. Padova	15	8	0 7:16
Pol. Battisti Genova	15	3	1 11: 7
G. U. F. Parma	15	3	0 12: 6
G. U. F. Bologna	15	2	0 13: 4

Dacă ţinem seama de faptul că echipa GUF. Milano va veni întărită cu mai mulţi jucători internaţionali din celelalte grupări, trebue să recunoaştem că misiunea reprezentanţilor noştrii va fi cât se poate de grea.

Posedând o echipă compusă din tineri studenţi, G. U. F. Milano are o înaintare extrem de mobilă şi tehnică, ce dublează în orice moment trei sferturile.

Este ştiut că uzând de această tactică de joc naţionala Italiei a reuşit să administreze reprezentativei noastre un număr considrabil de puncte.

Debutul G. U. F-ului Milano este aşteptat cu justificată curiozitate.

Ce echipă deplasează oaspeţii

In cele ce urmează prezentăm lista studenţilor italieni ce va evolua pe terenurile noastre:

Sansoni Francesco, Dal Buono Dino, Reina Angelo, Rovelli Fausto, Giansiracusa Nino, Marini Franco, Gmeiner Roberto, Battaggion Aldo, Cavallazzi Alberto, Şicogna Lucio, Rasini Cesare, Calvi Leone, Martinenghi Leonardo, Paveni Remolo, Bacci Remo Figari Gianni, Tambussi Ettore, Vassellatti Roberto, Favretto Nino, Santi Alberto, Rossi Luigi, Sicola Carlo, Bertolini Severino, Santinoli Remo, Bianco, Quey.

După cum se vede G. U. F. Milano a hotărât să deplaseze 27 jucători- aceştia pentru a putea forma două puternice echipe în cele două jocuri ce le disputâ la interval de 3 zile.

Vom reveni cu date asupra fiecărui jucător în parte.

Cupa României C. F. R. (T. Severin) învingător la scor la T. Măgurele

In matchul de Cupa României disputat Duminică la Turnu Măgurele C.F.R. (T. Severin) a dispus de Oltul cu 7—0 (3—0) într'un joc desfăşurat într'un perfect cadru sportiv. Lume multă, joc frumos şi o echipă din elevi — a Oltului — plină de promisiuni. Oltul a ratat un 11 m., tras în bară.

CARMEN — F. C. BRĂILA: Bonaţiu încearcă cu capul poarta lui Stranschi.

Vintilă părăseşte Rapidul pentru a juca la Carmen?

O dorinţă: vreau să fiu fundaş în echipa naţională

La matchul Carmen — F. C. Brăila, am avut plăcuta surpriză de a-l vedea pe valorosul Vintilă, feroviarul care a strălucit nu de mult în diferitele noastre reprezentative naţionale.

Vintilă, bine dispus, vioiu, urmărea cu atenţie fazele jocului care alterna de pe un teren pe altul.

Ne-am apropiat de el cu intenţia de a afla câte ceva despre misterul în care s'a complăcut până acum.

— De ce n'ai mai jucat?

— *O relaxare a ligamentelor, m'a împiedecat să mai apar în formaţia Rapidului.*

După cum ştii, n'am mai jucat din toamna trecută. Mi-a venit foarte greu să mă despart de echipa mea, unde am cunoscut cele mai frumoase clipe din carieră.

— Cum te simţi acum?

— *Acum mă simt mai bine. La început se credea că va fi nevoe de o intervenţie chirurgicală. In acest scop urmează să plec la Viena, unde voiu consulta un specialist.*

Am fost între timp la d. dr. Făgărăşanu, care m'a asigurat că aplicându-mi un tratament serios, în maximum 15 zile voiu putea reîncepe antrenamentele».

In timp ce ne vorbea, Vintilă urmărea atent jocul Carmenului. La un moment dat, exclamă entuziasmat:

— *Imi place foarte mult cum joacă echipa aceasta plină de tinereţe.*

Şi să nu ţi se pară curios, dacă după restabilirea mea mă vei vedea în rândurile Carmenului!»

...?

— *Un lucru este cert: odată cu reintrarea mea, mă voiu specializa în postul de fundaş. Post în care am ambiţia să reapar şi în echipa naţională».*

...Arbitrul fluieră sfârşitul matchului şi ne vedem nevoiţi să ne despărţim de simpaticul nostru interlocutor, aşteptând să-l revedem cât de curând pe terenul de sport, — acolo unde adevăratul... Vintilă!

H.A.S.K. (Zagreb) dispus să susţină la Bucureşti două matchuri, dar vor fi libere datele de 30 şi 31 Maiu?..

Am anunţat mai de mult că Venus are o serie de interesante proecte în legătură cu calendarul său internaţional.

Printre altele, negrii vor să aducă o echipă croată, pe Gradjansky sau pe H. A. S. K.

Imprejurări favorabile au făcut ca Venus să vie în contact cu un reprezentant al H. A. S. K.-ului, aflat în Capitală. Acest sportiv croat s'a declarat de acord ca HASK să vină la Bucureşti pentru două jocuri, la 30 şi 31 Mai, cu condiţia ca să aibe din timp un răspuns definitiv.

Venus va interpela în acest sens oficialitatea.